

ГОТҮЙСЬ

ЖУРНАЛ
ПЛАСТОВОГО НОВАЦТВА

„ГОТУЙСЬ”

Журнал пластового новацтва

“HUTUJS” — MAGAZINE
for Ukrainian Children

Видає Головна Пластова Булава

Відповідальний редактор:
пл. сен. Леся Храплива

Адреса Редакції:

LESIA CHRAPLYWA
158 East 7th St., Apt. 3A
New York 9, New York

Адмініструє

Крайова Пластова Старшина
на ЗДА.

Адреса Адміністрації:

“PLAST” Inc.
140-142 Second Avenue
New York 3, N. Y.

Обкладинка роботи Ірини Савойки

ЗМІСТ:

Сестричка Леся:

Каліновий листочок 2

Братчик Ірко:

Історична загадка 5

Сестричка Станіка:

Змагаюся в честь Тараса Шев-
ченка 6

„Готуйсь” проводить розпитування 7

Новацтво на вакаціях 9

Братчик Денис:

Робітки з осінніх листків

Річна передплата — \$ 2.50. Но-
вачки та новачки складають її на
руки виховників, самітники та
неновачки пересилають просто на
адресу Адміністрації.

Ціна одного числа 25 центів.

„ГОТУЙСЬ” ДЯКУЄ ЗА ДАТКИ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД:

Сестричці Оксані Борис із То-
ронто за даток 3 дол., таборіві
новачок „Серед Зелених Карпат”

на Бовчій Тропі біля Іст Четгем,
за збірку у висоті 30 дол.

ГОТУЙСЬ

ЖУРНАЛ ПЛАСТОВОГО НОВАЦТВА

Ч. 9 (80)

Листопад

1962

Що таке — листопад?
Сонце з-поза хмари,
Прапори лопотять,
Дзвін святково вдарив.

Що таке — Листопад?
Це листки шовкові,
Що за вітром летять...
Це — бої у Львові.

Що таке — Листопад?
Казка, що не гине,
Що в серденьку пестять
Діти України.

Що таке — Листопад?
Це новацькі лави,
Що спішать добувать
Україні слави.

Мал. Оксана Борис

Сестричка Леся

Мал. Оксана Борис

КАЛИНОВИЙ ЛИСТОЧОК

Діється це в дні Першого Листопада 1962 року в якомусь місті Північної Америки. На сцені видно стіну дому, де міститься пластова домівка, трохи вище у стіні вікно. Біля вікна стоїть **Дерево**. Це новак або новачка, вдягнена в брунатний одяг з гілками в руках. Стоїть на стільці, що теж накритий брунатною тканиною, ніби стовбур дерева.

Новачки й Новаци з блакитно-жовтими прапорцями перемаршувують через сцену та співають „Гей там на горі Січ іде“. За ними летить правдиве жовте листя. **Дерево** махає у такт гілками. Коли **Новачтво** пройшло, вбігає задихана **Білка**.

Білка: Деревце, Деревце, бачило ти наших новаків?

Дерево махає гілками, що так.

Білка: Вони пішли вже в домівку?

Дерево знов потакує.

Шпак (надлітає): О, це ти Білко? Може знаєш що цікаве? Бо я облетів усі кіна, усі спортові грища, і нічого цікавого не побачив.

Білка: О, певно, що діється щось цікаве! І то тут, у пластовій домівці, зараз за вікном! Ось пожди, я зараз вискочу на Деревце та погляну в віконце!

Шпак: Бачиш, ти без Деревця не обійдешся, а я сам собі всюди літаю, все знаю!

Білка: Як знаєш, то й не питай!

Шпак: Не гнівайся, Білочко-серденько, та скажи, що там сьогодні за вікном діється?

Білка: Поглянь сам!

Шпак (розмахуючи крильцями, підскакує, заглядає): Бачу, бачу багато дітей, а всі вони вдягнені однаково. Поміж ними й старші якісь...

Білка („вискакує на Деревце“, стає на стілець біля нього. **Дерево** помагає їй, подаючи „гілки“): Ну, звичайно, це ж пластова новачтво та їх сестрички й братчики! Ми з Деревцем пильно заглядаємо в віконце кожного дня, як тільки є сходи, то й знаємо. Та ти тишенько будь, слухай, що їм сестричка казатиме! (Мовчать, слухають).

Шпак: Оце я все розумію: каже їм, що давно-давно, в такому місті, що зветься Львів, — а воно далеко-далеко звідсіля, — проголосили, що буде воля всій країні, що не буде ворога... Тільки не дочув я, як звалася та країна.

Білка: Я знаю, Україна! Ми з Деревцем чуємо це ім'я кожних сходити! Правда?

Дерево потакує.

Шпак: А коли ти так все знаєш, то може і скажеш мені, бо я таки не розумію, чого це ці діти вдягнулися так гарно, однаково, і прапорці мають у руках, і домівку прикрасили, коли це все було давно-давно, а ця країна далеко-далеко...

Білка: Так і видно, що ти нічого не розумієш! Таж батьки-діди цих дітей всі з України, і самі ці діти — українські новаци. То вони, хоч і не на своїй землі, а все ж таки радіють у цей день...

Кіт (чорний, з великою помаранчевою кокардою на шиї, входить, ліниво простягається): О, доброго вам рааанку! (Останнє слово розтягає, ніби м'яв-кає).

Шпак: Перебив нам розмову, коли саме найцікавіше було!

Кіт (не зважає на нього): Чую, ви казали, що хтось радіє! А я теж радію! Вчора був вечір Геловін¹⁾, радість усім чорним ко-таааам!

Білка: Стільки тобі й треба до радості! То лиш на жарти діти передягаються за котів та чарівниць, та ще не раз і шкодя накоять. А тут же справа поважна!

Шпак: А ти бавишся, і навіть не в тямку тобі, що там у домівці новаци вшановують таке велике свято!

Кіт (недбало): Яке знов сваяато?

Білка: Українське, бо вони українці, з України, розумієш?

Кіт (хімерно): То хай ідуть собі святкувати в свою Україну!

Шпак (хоче дзьобнути його, Кіт звинно втікає): То ти такий гостинний?

Білка: Коли ти таке кажеш, то ми тебе не любимо! Правда що ні, Деревце?

Дерево хитає гілками, що ні.

Кіт (засоромлений): Пробааачте, я так не думаааав!

(За вікном чути спів „Гей у лузі червона калина”).

Білка: Коли не думав, то й не базікай! Чуєш, співають! (Заглядає в вікно). І всі поставали на струнко! І нам так треба! (Зіскакує з дерева, стає на струнко, Шпак теж. Кіт поглянув і став на струнко також. Коли покінчили співати, Шпак):

1) Геловін — день усіх Святих. Припадає на першого листопада. В Північній Америці є звичай, що діти передягаються в його навечеря за чарівниць, духів та чорних котів та йдуть на вулиці, щоб випрошувати у прохочих ласощів та грошей.

— Білочко, а ти не знаєш, що це таке та червона калина, що про неї діти співали?

Білка: Як же не знати? Це такий кущ, що цвіте біло, а осінню вдягає червоні ягоди, ніби намисто. В Україні росте він всюди й українські діти дуже люблять його. Так вони й співають: калина похилилася, то це Україна зажурилася. А підійметься калина, то й Україна стане вільна та щаслива. Бо того ці діти й живуть тут, що ворог прогнав їх з України, з рідної землі.

Листок калини (влітає задиханий, крутиться на вітрі, спадає з розгону до Білки): Ох, ох...

Білка: Ти хто такий, Листочку?

Шпак: Мабуть здалека летів, що зовсім без духу!

Кіт: І плащик тобі вітер пошарпааав!

Листок (обтирає піт з чола): Дуже, дуже здалека, аж з-за океану.

Шпак (до глядачів): Ов, цього і я не зумів би!

Білка: Ходи до мене! В мене в дуплі затишенько; відпочинеш собі!

Кіт (ласиться до нього): Ні, ходи до моєї господині, вона тебе молочком напооооить!

Листок: Спасибі за ласку, та коли хочете мені допомгти, скажіть, де тут українські діти?

Шпак: То й чудово потрапив: Ось тут вони за вікном, зібра-

лися в домівці на Листопадове Свято!

Листок (хапається за серце): Слава Богу! А не покінчили ще?

Білка (вискакує на дерево, заглядає в вікно): Та куди там! Щолиш надобре починають. Ось відспівали тільки пісню про червону калину...

Листок: Я саме й листок цієї червоної калини!

Всі (здивовано): Чер-воно-ї калини?!

Листок: Так, прилетів я через море до українських дітей, щоб у день Першого Листопада пригадати їм їх землю, їх славне минуле...

Білка (перебиває): Та вони ж тебе не забули!

Шпак: І в пісні величають!

Кіт: Ой, зрадіють вони тобооою! Біжи швидко до них! Ось і двері відчинені!

Листок: Дякую вам за добре слово! (Вибігає. Чути голоси):

— Листочок!

— Сестричко, листочок прилетів!

— Калиновий! І з ягідками!

— Певно з України!

— Слава, слава листочкові!

Говорять всі нараз. Вигуки переходять у спів „Гуляє вітер з листям”²⁾.

2) Цю пісню співається на мелодію „Як з Бережан до кадри”. Слова до неї можна знайти у листопадовому числі „Готуйсь” за 1954 рік.

Білка: Шпаченьку, що це тобі,
ти плачеш?

Кіт (ласиться до нього): Хіба ж
ми чим обидили тебеeee?

Шпак: Ні, ні, я плачу, бо всюди
літаю, багато бачу, але ще
нігде не бачив, щоб діти так
любили свою далеку Батьків-
щину, як ось ці там! (Показує
крилом на вікно).

З а с л о н а

ІСТОРИЧНА ЗАГАДКА

Новаки люблять вивчати рідну історію. Ану відгадайте і впишіть у квадратики **роки** важливих подій в Україні:

Поземо:

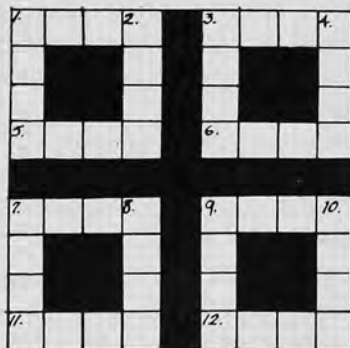
1. Героїчно згинув Т. Чупринка
3. Народилась Леся Українка
5. Проголошено самостійність України
6. Проголошено соборність України
7. Згинули Герої Базару
9. Народився Маркіян Шашкевич

11. Народився Тарас Шевченко

12. Вибір Б. Хмельницького гетьманом України

Доземо:

1. Століття смерти Т. Шевченка
2. Хрищення України
3. Проголошено самостійність Карпатської України
7. Віднова Української Державности у Львові
8. Помер Князь Української Церкви
9. 150-ліття народин М. Шашкевича
10. Бій під Крутами

Подав І. Юрчук

ЗМАГАННЯ В ЧЕСТЬ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

(„Готуйсь” за вересень цього року подав був висліди цього змагання. З нагоди його закінчення Найстарша Сестричка усіх Новачок, Сестричка Сташка, пише нам таке):

Дорогі Читачі „Готуйсь”!

Напевно багато з Вас хотіло б знати, як новачки проводили Шевченківські Змагання. Отже розкажу Вам!

Змагання почалися в січні 1961 року. Змагання були в формі мандрівки до Канева та називалися „На Шляху Велетня”.

До цієї далекої та нелегкої мандрівки зголосилося багато новачок, майже всі гнізда з Північної Америки, одначе не всі були настільки витривалі, щоб дійти в призначеному часі до Канева.

Новачки почали працювати під проводом сестричок. Ходили точно на сходи, старалися говорити по-українськи не лиш на сходинах, але й поза пластовими домівками, під час науки чи забави. Бож новачки повинні всюди говорити поміж українськими дітьми тільки українською мовою.

Новачки почали читати книжки та вивчати віршики. Були це головно вірші Тараса Шевченка або про Тараса Шевченка. Влаштували імпрези, а за зароблені гроші помагали тим, хто потребує помочі. Закупили багато книжок до своїх книгозбірень. Прикрашували вишивками новацькі домівки. Придбали українські народні одяги та вивчали народне мистецтво.

Окрім точок, призначених до виконання в змаговому часі, новачки в Клівленді збирали з власної пильности українські картки-листівки, що вийшли в ЗДА та Канаді, образки звірів та квітів і зробили з цього дуже гарний збірник.

Змагання покінчилися й новачки очікували дуже нетерпеливо висліду. Провірочна Комісія мусіла довго й пильно працювати, щоб обчислити всі точки, що їх новачки здобули, та визначити, хто яке

місце здобув. А які були висліди — це вже знаєте, бо „Готуйсь” вже писав про це.

А тепер до Вас, мої Дорогі Новачки, моє прохання. Будьте добрими новачками не тільки в час змагового року! Будьте добрі завжди й старайтеся йти слідами великого нашого поета Тараса Шевченка та в щоденному житті поступати так, як каже Новацький Закон.

Готуйсь!

Ваша Сестричка Сташка Гойдин

„ГОТУЙСЬ” ПРОВІДИТЬ РОЗПИТУВАННЯ

Знаєте добре, що коли приїздить якийсь славний чоловік, відважний вояк, великий вчений, чи славний артист, редакції газет висилають своїх **звітодавців-репортерів**, щоб поговорили з цим славним чоловіком та написали про цю розмову до газети, для всіх читачів. Така розмова називається **розпитування**, а по чужому — інтерв'ю. От і „Готуйсь” задумав влаштовувати такі розпитування, та не з людьми, а з різними речами. Бо і від різних речей могли б ми дізнатися багато цікавого, якби вони вміли говорити.

Ось побачив „Готуйсь” у музеї срібний гріш, підійшов до нього, привітався чемненько та починає розмову:

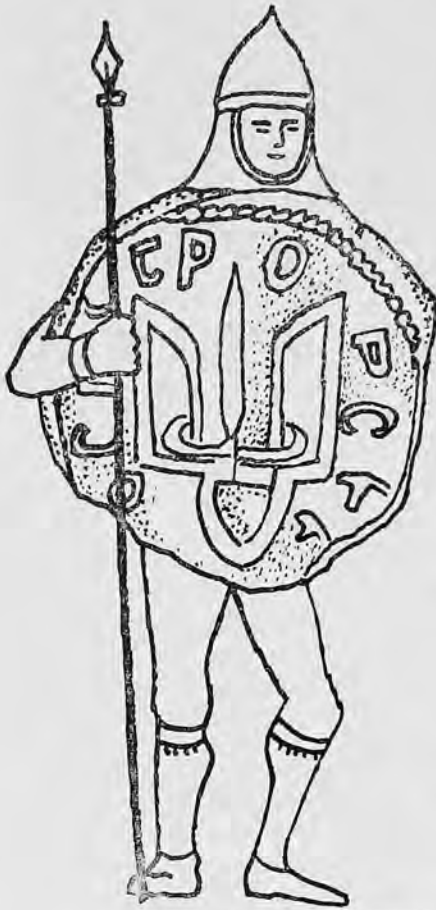
„Готуйсь”: Добрий день! Дозвольте вам представитися: я новацький журналик, називаюся „Готуйсь”. Мене читають

українські діти-новачки і я стараюся приносити їм щось цікаве кожного місяця. Ось тепер я радий почути дещо про вас, шановний Грошику, щоб могли переказати моїм читачам.

Гріш: Дуже радо розкажу вам про себе. Маю багато дечого розказати, бо живу на світі вже більше як тисячу років. Але я зі срібла, а воно тривале. Довго я ходив з рук до рук, поки поклали мене в могилу разом з багатим купцем Добромиром, і там найшли мене археологи; знаєте, що це за люди?

„Готуйсь”: Знаю, знаю! Це вчені, що розкопують різні пам'ятки старовини та з них пізнають, що діялося в давні часи.

Гріш: Так, так! Мене теж так відкопали після довгого-довгого сну в землі. І дуже зраділи

Мал. В. Любинська

мною. Не того, що я з дорогоцінного металю...

„Готуйсь“: О, я знаю! Ви найстарша пам'ятка, що на ній вирізьблений герб України — тризуб! Я пізнаю його, хоч він дещо вже стертий. А коли ви носите його на собі, то може й поясните ласкаво, що саме значить цей наш знак?

Гриш: Про це можна б багато го-

ворити. Вчені найшли вже на знак тризуба двадцятькілька пояснень. Одні кажуть, що це спрощений малюнок князя Володимира на престолі. Такий малюнок є на другому мосму боці; ось погляньте, якщо цікаві...

„Готуйсь“: Дякую. Так, справді, коли спростити малюнок князя на престолі, вийде тризуб...

Гриш: Якщо зможете відчитати напис, що на мені, то побачите: „Це Володимир на престолі, а це його сребро“ (срібло). Бо мене ж вибили в часи князя Володимира Великого.

„Готуйсь“: Бачу і знаю. Сам я чув ще інші пояснення про знак тризуба: що це зложені чотири літери: „ВОЛЯ“, то знов, що це знак українського Чорного моря. Котрий здогад правдивий, на вашу гадку?

Гриш: В кожному може бути по частині правди. Та найважливіше — що це знак України, вже від тисячі років.

„Готуйсь“: Я теж так думаю! Та скажіть ще, будь ласка, чи окрім вас були у княжі часи ще й інші гроші?

Гриш: О, були! Великі та важкі куски срібла, без ніяких прикрас, звалися гривні. А дуже часто замість грошей служили шкіри звірят, бо ж знаєте, що в мої часи Україна славилася всяким звірем з дорогим хутром. Так отже платили куніцями, веверицями, ногатями...

„Готуйсь”: Про куну та вивірку чував. Але що це за звір — „ногат”?

Гріш: Ногаті були з різних звірів. А була це ціла шкірка, враз з ніжками звіря...

„Готуйсь”: О, це буде цікаво моїм читачам! Та скажіть ще, будь ласка, яку вартість мали ви в порівнянні з грішми інших країн?

Гріш: Це дуже важко визначити! Тоді ще не було такого живого обміну товарами поміж різними країнами. Та моя найбільша сила не в тому, що за мене можна було купити. Найважливіше це, що тільки князі християнських великих та славних держав мали гроші зі

своїми знаками. Коли отже мене бачили купці десь у Царгороді, Переяславці чи в Ітилі, то зразу знали, що князь мій сильний та славний та треба його шанувати. Княжі вої, як у піснях кажеться, добували собі чести, а князеві слави, а я ж робив це саме: всюди ніс добру славу про мою рідну Землю!

„Готуйсь”: Я щиро вдячний, вам, що хотіли зо мною поговорити! І все це напишу зараз же в найближчому числі.

Гріш: Здоровіть від мене ваших новаків та перекажіть їм, що й я жду цієї хвилини, коли постане Українська Держава та мої наслідники розкажуть світові про її силу!

НОВАЦТВО НА ВАКАЦІЯХ

Братчик Слон повіз був новаків, що мали проходити перевірку третьої проби, на дводенну прогулянку. Вони виїхали із Пластової Січі біля Грефтоу, Канада, де жили в таборі. Кожен з цих новаків описав опісля цю прогулянку. Це були такі новаци: Юрко Тарнавський, Ігор Молодецький, Роман Бозьо, Левко Соколовський, Степан Гарасимович,

Ярослав Марко, Ю. Ключас, Іван Лейбич, Роман Закалужний, Славко Григорський, Роман Дикун, Орест Козак, Тарас Грицина, Юрко Божик, Юрій Тарнавський, Олесь Кулинич.

Всі дописи були довгі й гарні, але „Готуйсь” замаленький, щоб помістити всі. Тому містимо лиш один, щоб все новацтво знало про цю прогулянку.

Таборова прогулянка

В середу рано вісімнадцять новаків та двох братчиків вирушили на дводенну прогулянку в двох автах: одному особовому й одному вантажному. Ми їхали дорогою до Грефтону і там задержались, щоб набрати бензини й оливи. Тоді ми доїхали вузькою доріжкою до гостинця 401 та ним у напрямі Кінгстону. Ми минали річки, потічки, поля, ліси й господарства. Дорогою ми гуторили, співали та оглядали природу. Ми бачили річки Трент і Самон. Минули ми Белвіл, Колборн та інші міста й містечка. Врешті доїхали до Кінгстону. Там ми не задержувалися, тільки аж у Форт Генрі. Це старовинна військова твердиня; її можна оглядати. Ми не мусіли платити за вступ, бо ми пластуни. Один вояк опроважував нас по цілій фортеці та показував цікаві речі: ми бачили військові ідальні, склади зброї та вина, в'язниці. Опісля ми бачили, як вояки стріляли з гармат, а тоді пішли оглядати старинні пістолі, рушниці, ножі,

кулі, гармати та однострої, що там переховуються. Пізніше ми бачили парад: вояки маршували та грали на бубнах. Ми підписалися в книзі відвідувачів та пішли їсти.

В нашому вантажнику осіла опона на колесі і братчик П'ясецький мусів їхати, щоб напумпувати запасове колесо. Опісля ми під'їхали до бензинової станції і там направлено зіпсоване колесо. Ми заїхали до Айві Лі Парку, де ночували. Козак звирив вечерю і всі ми їли її із смаком, бо були голодні. Після вечері братчики питали нас те, що треба було знати до третьої проби. Тоді мали ми молитву та пішли спати.

Ранком ми повставали. Козак, Закалужний та Грицина варили сніданок, а інші пішли на руханку та митися в річці. Почав падати дощ і ми їли трохи мокрий сніданок. Тоді частина з нас складала пробу, а інші бавилися аж до обіду. Після обіду ми спакувалися, поклали шатро на вантажник і вирушили. Ми їхали

А так було цього року в таборі на Бобрівці біля Гартфорду:

Вгорі: Отроки готові боронити свій острог від всякого ворога.

По середині: Отроки „пливуть” добувати собі чести, а князеві слави. Покищо вони тільки заправляються на землі до веслування, але пождіть, як вони підростуть!

Внизу: А чя знаєте, чому на цій світлині всі сміються? Бо на голові братчика Ореста сів освоєний крук, приятель табору, що всюди літав за новакими!

Світлив братчик Командант Яків Шегрин

довго. Задержувалися раз, бо шатро спадало. І вдруге ми станули, бо мотор загорівся. Втретє був довший відпочинок. Під час нього братчики далі провірювали проби.

Ми в'їхали із піснею в табір. Всі нас вітали та розпитували, де ми були і що робили. Наша прогулянка була довга, гарна та цікава.

Юрій Тарнавський з Торонта

**

Сестричка **Іванна Кучер** привезла „Готуйсеви” просто на Ювілейну Зустріч такого листа:

Дорога Сестричко Лесю!

Ми чотири новачки зустрілися на вакаціях в оселі, що зветься „Чорногора”, так, як наша Чорногора в Карпатах. Перед тим ми були на таборі в Іст Четгем і там було нам дуже добре.

З нами відпочивала в „Чорногорі” теж сестричка Іванна Кучер. На згадку про табір вона піддала нам думку влаштувати ватру та запросити на неї всіх гостей з „Чорногори”. Ватру провадила Уляна. Ми всі співали, виголошували вірші та виставили кілька сценок, що їх ми самі видумали. А юнак Олег Ільницький задеклямував нам байку „Вовк та Ягня”. Нас пластунів було мало, але все відбулося так, мов у справжньому таборі. Всі гості, взявшись разом із нами за руки, проспівали на закінчення „Ніч вже йде”.

Не лиш українцям, але й аме-

риканцям, що там були, дуже подобалися наші пісні і вони дуже дивувалися, що ми говоримо по-українському.

На наше прохання гості склали нам на пресовий фонд десять долярів, що їх Тобі пересилаємо.

Готуйсь!

Лариса Стахів — новачка прихильниця, **Люба Дмитрик** — нов. жовтодзюб, **Орися Дмитрик** — нов. юне орля, **Уляна Ільницька** — нов. юне орля.

**

З табору Новачок, Станиці в Торонті, Канада, „**Новацька Веселка**”, прийшов такий лист:

Дорога Сестричко Лесю!

Ми, новачки з Торонта і Оттави, а тепер у таборі різні Мавки, Русалки, Давнеславки, Мандрівниці по Україні, Картографки, Грайжучки, Зелярки, Опікунки Пташок, Мандрівнички, Очайдушки — пересилаємо Вам і всім Читачам „Готуйсика”, а також всім Сестричкам і Братчикам, що малюють і пишуть, — наші сердечні привітання з табору.

Готуйсь!

Рій Зелярки — Христя Ковальська. Рій Мандрівниці по Україні — Зеня Кушпета. Рій Польові Русалки — Наталка Мигаль. Рій Мандрівнички — Богданна Важна. Рій Опікунки Пташок — Орися Комаринська. Рій Очайдушки — Оксана Саковська. Рій Картографки — Леся Ринденко. Рій Давнеславки — Таня Ринденко. Рій Лісові Мавки — Надя Яцик.

А таку сценку показали нам новачки й новаки з Гартфорду: Зліва: Князь та княгиня зі своїм почотом. Гетьман, гетьманша та осаул. Танок козаків із шаблями. Зправа: Стрільці готові до бою.

Корабель Української Чорноморської Фльоти з піднесеними прапорами. І закінчення казки: Гетьман передає свою шаблю українському новакові...

Світлила сестричка Надя Кулинич

Рій Грайжучки — Оксана Па-
люх. Рій Лісові Мавки — Дьодя
Думин. І дописалася Сестричка
Наталка „Плайка”.

**

Новачки з табору „Лімниця” на Новому Соколі біля Ваффало (де жив до недавна наш Сірій Лев) прислали привіт та нама-лювали свою відзнаку. У них бу-ли рої: Жабки, Рачки, Рибки, Че-репашки. Командантка була се-стричка **Аруня Борачок** а писар сестричка **Марійка Остапович**.

**

Табір новачок „Серед зелених **Карпат**”, що начисляв аж 105 но-вачок, прислав теж привіт із своєю відзнакою. Команданткою була там сестричка **Віра Лазик**, бунчужною сестричка **Оксана Шуст**, писарем сестричка **Ксеня Клюфас**, а членами Булави се-стрички: **Світляна Луцька**, **Богданна Клецор**, **Ліда Підгородецька**. Сестрички для роїв були такі: „Лісові Дзвіночки” — сестрич-

ка **Люба Ровенко**. „Незабудьки” — сестричка **Ірина Граб**. „Фіялки” — сестричка **Ірина Бішко**. „Чорнобривки” — сестричка **Соня Слободян**. „Синички” — се-стричка **Наталка Кравчук**. „Ме-телики” — сестричка **Ганя Возняк**. „Зозульки” — сестричка **Ва-ва Бачинська**. „Кедри” — се-стричка **Оксана Бачинська**. „Чер-воні Маки” — сестричка **Славка Шпирка**. „Ластівки” — сестрич-ка **Мотря Нинка**. „Бджілки” — сестрички **Маруся Прокуренко**. „Сернята” — сестричка **Надія Пилипишин**. „Сосонки” — се-стричка **Іва Терлецька**.

Треба згадати, що кожна се-стричка ще кілька років тому бу-ла сама новачкою на цьому ж самому таборі!

**

Табір Новаків „У мандри” на Бобрівці біля Гартфорду прислав „Готуйсеви” теж щирий привіт із грімким кличем „Готуйсь”. Під-писали: **Братчик Командант** — **Яків Шегрин**, **братчик Вунчуж-**

Із сямі "Бірка"

А сямі на - - у,

Усё бачы знае;

Тэрэс Мемонара

 бярэбае.

В попомісе

За репів

Трэмасі із

У і хваі.

Занамілі

У рогозі і Дні.

Стіжкі наші

Ек у герб мой воі.

З - и добра іска

В - і в нас бярэасі.

Ітак сестрычка хане!

Ілова "Бірка" - Маа

Мал. Р. Ваб'юк

ний — Сірий Орел Андрій Витвицький, Керівний Булавний — братчик Зенон Стахів та братчики: Р. Гарасимів, Сірий Орел Роман Пиріг, Ю. Кальман, Мирослав Вінтонів, М. Варшина, Р. Домарадзький.

„Готуйсь” щиро дякує за всі ці привіти!

**

Новак Аскольд Яцух з Гартфорду, Північна Америка, пише: Дорогий „Готуйсь”!

Думаю, що Твоїм читачам буде цікаво довідатися, як то „Левіки” і „Дзвіночки” з Гартфорду виступали на Пластовій Зустрічі в Іст Четгем, на Вовчій Тропі. Там ми вивели історичну виставу, що називається „Сонна мрія”. Наш успіх завдячуємо нашій сестричці Ніні, яка не тільки переводила з нами всі проби, але також збрала матеріяли та уложила цю виставу. „Сонна мрія” зображує три історичні доби: княжу, гетьманську та нову. Наші Мами пошили нам прекрасні одяги. Княгиня та князь Володимир Великий із своїми почотами захоплювали глядачів багатством своїх строїв. Дуже гарно випала сцена, як то боярин та бояриня вітають у себе як гостя славного гетьмана Богдана Хмельницького, хоч він справді жив куди пізніше. Присмно було дивитися на них, бо вони нагадували нам цю славу добу нашої історії. Не бракувало і козаків, і Січових Стрільців, а навіть моряка на україн-

ському кораблі. Рясні оплески збирав представник Української Повстанської Армії. На Вовчій Тропі виступали ми вже вдруге. Перший наш виступ був у Гартфорді. На просторій та гарно освітленій сцені все виглядало гарно, а танці і вправи було легше виконувати під звуки фортепіану. Хоч не обійшлося без труднощів, ми всі були вдоволені вислідом нашої праці.

Аскольд Яцух

**

Багато листів наспіло цього літа з таборів новацтва в „Зеленому Ярі” біля Дітройту:

Дорогий Журналику!

Я саме повернувся з табору і хочу Тобі описати, як я провела цей час.

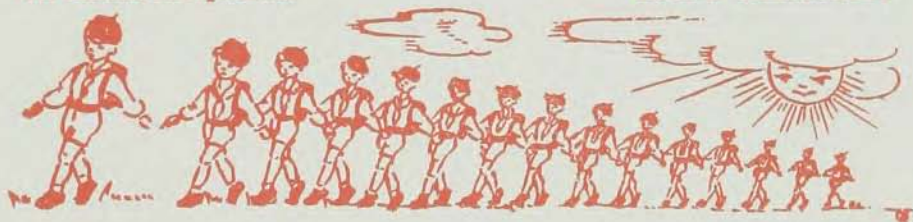
Це був новацький табір на оселі „Зелений Яр” біля Дітройту. В моєму рої було дев'ять дівчаток, всі менше-більше в тому самому віці, а саме від вісім до дев'ять років. Деякі з них були мені знані з табору в минулому році.

Перші дні табору були ще трохи сумні, бо кожна з нас тужила за батьками. Одначе ми скоро привикли до таборового життя і почувалися дуже добре.

Ми не ходили купатися, бо було досить холодно, але за те мали різні гри, співали пластові пісні та підготовлялися до проб. Прекрасні були наші мандрівки та дальші прогулянки, на яких ми привикали до трудів та вчилися багато цікавих речей. Деякі

дівчатка, і я між ними, хотіли здобути іспит вмілості у мандрівництві, тому ми мали дещо більше прогулянок. Там ми вчилися визначувати сторони світа при допомозі компаса, пакувати наплечники та пізнавати знаки й сигнали. Крім мандрівнички, здобула я і вмільсть таборовички. При цьому ми мусіли вміти збудувати польову кухню, розпалити вогонь, підпалити одним сірником ватру тощо. А ватри! Як я їх любила! Наша прощальна ватра була особливо святочна. Ми співали гагілки, влаштовували жартівливі сценки, а одна новачка показувала вправи.

З жалем прощала я табір. На другий рік хотіла б я бути в цьому самому таборі та зустрінути тих самих товаришок.

Листопад — осінній місяць. Це всі знають. У більшій частині цих країн, де живуть наші новачки, в листопаді паде з дерев листя, сухе та пожовкле чи почервоніле. Його можна назбирати, скільки хочете, і при цьому не буде дереву погано; ви не зробите йому ніякої шкоди, бо листок вже й так сам відпав. А що гарне можна зробити з таких різнобарвних осінніх листків, це показує нам братчик Деніс у своєму образку! Ану спробуйте, чи й ви не знайдете подібних листків та чи не зможете виліпити таких гарних взорів чи образків!

Гірше буде тим новачкам, що живуть у південних, гарячих країнах. Там тепер листя не паде, але зате, як добре пошукати, певно знайдеться теж багато різного матеріялу до майстрування такого, що його не мають новачки в північних країнах. Як знайдуть та змайструють щось цікаве, просимо їх зфотографувати це та прислати нам світліну й опис, як також і те, з чого це зробили!

З нетерпеливістю очікую Твого приходу, Журналику.

Остаю з новацьким — пластовим привітом — Готуйсь!

Іринка Мостович

На пресовий фонд долучую один доляр.

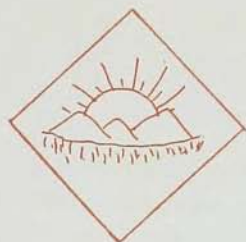
**

Дорогий „Готуйсь“!

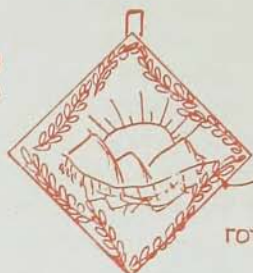
В таборі новачок „Юні Мрії“ на „Зеленому Ярі“ дуже весело. Всі новачки йдуть купатися кожного дня, коли тільки є погода. Кожного вечора ми йдемо на мандрівку або палимо вогник. На годинах майстрування робимо забавки з патичків та паперу. Кожна новачка проводить дуже гарно час у таборі.

Оксана Скипакевич

РОБІТКИ ІЗ ОСІННІХ ЛИСТКІВ (ДЛЯ ПРИКРАСИ ЧИ ДАРУНКУ)

НА КВАДРАТІ
ПАПЕРУ АБО
КАРТОНУ
НАРИСУВАТИ
РИСУНОК

КРАЙЧИКОМ
НАКЛЕЇТИ
ЛИСТКИ

ГОТОВИЙ ОБРАЗ

РІЗНІ
ФОРМИ
ЛИСТКІВ

ВЗОРИ ІЗ ОСІННІХ ЛИСТКІВ

НА КВАДРАТІ ПАПЕРУ АБО КАРТОНУ НАКЛЕЇТИ ЛИСТКИ

Мал. Д. Веднарський